

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4050/2022
30.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Мирољуб Стевановић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 40/22 од 12.05.2022. године, у седници већа одржаној 30.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 40/22 од 12.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 250/22 од 28.02.2022. године, ставом првим изреке, одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка од 31.03.2021. године, као недозвољен. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 40/22 од 12.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Новом Саду П1 250/22 од 28.02.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 420. став 5. Закона о парничном поступку.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20, 10/23 - др. закон)- у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, поступак у предмету Основног суда у Новом Саду П1 1627/15 окончан је пресудом од 17.10.2016. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца АА из ... за исплату мање исплаћене зараде по основу остварене добити за 2010. годину, 2011. годину и за 2012. годину, а тужилац обавезан да туженом „НИС“ а.д. Нови Сад накнади трошкове парничног поступка. Наведена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1627/15 од 17.10.2016. године је постала правноснажна дана 08.11.2016. године и извршна дана 17.11.2016. године.

Тужилац је дана 31.03.2021. године поднео предлог за понављање поступка на основу члана 426. став 1. тач. 9) и 10) ЗПП, наводећи да је након донете пресуде којом је одбијен његов тужбени захтев првостепени суд променио свој став и да је он касније дошао у посед пресуде Основног суда у Новом Саду П1 2265/18 од 26.06.2019. године, у којој је суд изнео потпуно другачији став, из кога пороизилази, да Социјални програм туженог представља општи акт који је уподобљен колективном уговору и који се непосредно примењује. Указао је и да је наведена пресуда у међувремену протврђена пресудом Врховног касационог суда Рев2 483/2020 од 15.10.2020. године, а да је и другим пресудама Врховног касационог суда, које је ближе означио у предлогу, исти став потврђен.

Првостепени суд је поднети предлог за понављање поступка одбацио као недозвољен, оценивши да разлози које тужилац наводи не могу бити основ за понављање правноснажно окончаног поступка.

Другостепени суд је потврдио став првостепеног суда да у конкретном случају не постоје разлози за понављање поступка предвиђени чланом 426. тачка 9) ЗПП, због тога што је поступак у овој правној ствари окончан пресудом П1 1627/2015 од 17.10.2016. године, а након наступања њене правноснажности, претходно питање на коме је одлука заснована није решено пред надлежним органом на другачији начин, док су пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2265/18 од 26.06.2019. године и одлуке Врховног касационог суда на које тужилац указује, донете у судским поступцима у којима тужилац није парнична странка. Такође, сматра правилним и становиште првостепеног суда да чињенице које је тужилац изнео у предлогу за понављање поступка не представљају нове чињенице у смислу члана 426. тачка 10) ЗПП, јер измењена судска пракса не представља разлог за понављање поступка, па у конкретном случају не постоје ни чињенице на основу којих је за тужиоца могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице биле употребљене у ранијем поступку. Поред тога, оценио је да је поднети предлог непотпун, јер тужилац у истом не наводи доказе на којима поткрепљује своје наводе у смислу законског основа на коме тражи понављање.

Одредбом члана 426. тачка 9) ЗПП је прописано да, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако је накнадно пред надлежним органом на другачији начин правноснажно, односно коначно решено претходно питање (члан 12.) на коме је судска одлука заснована, а тачком 10) истог члана, ако странка сазна за нове доказе или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази употребљени у ранијем поступку.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају не постоје разлози за понављање поступка из члана 426. тач. 9) ЗПП, с обзиром да у поступцима у којима су донете

пресуде на које се указује у поднетом предлогу тужилац није учествовао као парнична странка, па се стога не ради о ситуацији када је накнадно пред надлежним органом на другачији начин правноснажно, односно коначно решено претходно питање (члан 12.) на коме је заснована судска одлука - пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1627/15 од 17.10.2016. године. Такође, није испуњен ни законски разлог из члана 426. тачка 10) ЗПП, јер правни ставови и измењена судска пракса у истој чињеничној и правној ситуацији, не представља нову чињеницу или нови доказ у смислу наведене законске одредбе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП ревизију тужиоца одбио као неосновану и одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 153. и члана 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић